

ע"פ 28790/05/16 - אלעד אלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 28790-05-16

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

אלעד אלוני
ע"י ב"כ עו"ד לימור זקן

המערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בבית שמש (כב' השופטת מאיה אב-גנים ויינשטיין) מיום 29.3.16 בת"פ 6504-11-13.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בהחזקת סכין ונדון ל-45 ימי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי וצו מבחן. הערעור מופנה כנגד ההרשעה וחומרת העונש.

2. ואלה המעשים: ביום 19.4.13 בשעה 02:20 לערך בבית שמש, הצטייד המערער בסכין ונסע למקום אליו הזעיקה אותו אחותו, על רקע ויכוח שלה עם אחר. משהבחין המערער בניידת משטרה, השליך את הסכין לעבר השיחים.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער טוענת כי יש להתחשב בכך שמדובר בבחור צעיר, נעדר עבר פלילי, בעל נסיבות חיים אישיות ומשפחתיות קשות, בהמלצות שירות המבחן לפיהן יש לבטל את הרשעתו ולהסתפק בעונש של"צ, ובהליך הטיפול הארוך מאוד והמוצלח שעבר המערער, במשך כשנה וחצי, ועודנו עובר. הסנגורית הדגישה כי המערער הודה במיוחס לו, לקח אחריות, ביטא הפנמה לחומרת המעשה והביע חרטה כנה ועמוקה. במקרה דנן, הרשעתו גורמת נזק לדימויו העצמי ולעתידו התעסוקתי כנהג רכב ציבורי, בו הוא מבקש להשתלב, והוא נאלץ לעבוד בעבודות מזדמנות. נטען כי

עמוד 1

בית משפט קמא שגה בקובעו כי לא הוצגו מסמכים חד משמעיים אודות מניעת האפשרות מהמערער לקבל רישיון נהיגה לרכב ציבורי, שכן משרד הרישוי סרב לקבל את בקשת המערער עקב הרשעתו בפלילים (נספח י"ב להודעת הערעור). עוד נטען כי בנסיבות דנן פוטנציאל הנזק הינו נמוך, שכן, המערער יצא מביתו אך ורק במטרה לאסוף את אחותו ביועדו כי האחר, עמו התווכחה, עזב את המקום. המערער המשיך בהליך הטיפול אף ללא החלטת בית משפט ונוצרה אצלו ציפייה שבית משפט יתחשב בדרך הארוכה אותה עבר. בכל מקרה העונש המתאים היה עונש של של"צ. נטען עוד כי היה מקום להימנע מהרשעה נוכח נסיבות המקרה.

ב"כ המשיבה ביקש לדחות הערעור. נטען כי גזר דינו של בית משפט קמא מנומק מאוד, באה התייחסות לכל טענות המערער, הובאו בחשבון הנסיבות המיוחדות של המקרה שאינן מאפשרות הימנעות מהרשעה. הנזק הקונקרטי לו נטען - אינו נזק ממשי, שכן מדובר באפשרות תעסוקה בודדת שהמערער כלל אינו עובד בה. העונש המקל הביא בחשבון הליך השיקום.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער, יליד 1990, עולה כי הינו רווק, מתגורר בבית הוריו בבית שמש, אינו עובד, סיים 12 לשנות לימוד, ללא תעודת בגרות, היה לו עסק פרטי בתחום הבניה והוא הביע רצון לחזור לעסוק בתחום זה. כמו כן, ניסה להוציא רישיון לרכב ציבורי, אך נענה בשלילה עקב ניהול ההליך הפלילי נגדו. המערער בן להורים הסובלים ממוגבלות קוגניטיבית, חווה אלימות בילדותו ועבר מספר מסגרות על רקע קשיי התנהגות ואלימות. שירות המבחן התרשם כי הוא מתקשה בשליטה בכעסים ובוויסות דחפים וקבלת סמכות. המערער לקח אחריות על העבירה, אך מיזער את חומרתה וטען כי לקח את הסכין למטרות הגנה עצמית בלבד. הוא שולב בטיפול קבוצתי ושירות המבחן המליץ להימנע מהרשעתו, כדי להימנע מפגיעה בדימוי העצמי ובעתידו התעסוקתי, ולהטיל עליו של"צ וצו מבחן.

דין

5. דין הערעור להידחות.

לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשה, הבעת חרטה מצידו, גילו הצעיר, נסיבותיו האישיות, העדר עבר פלילי, ההליך הטיפולי הממושך שעבר והמלצות תסקיר שירות המבחן בעניינו. מאידך, לחובת המערער נזקק פוטנציאל החומרה הנובע מהעבירה שביצע. הכלל הוא כי משהוכחה אשמת נאשם בביצוע עבירה, יש להרשיעו. יחד עם זאת, ניתן להימנע מהרשעה או לבטלה במקרים חריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה (ר': ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337, 341 (1997)). במקרה דנן לא הוכח כי הרשעתו של המערער תוביל לפגיעה חמורה בו. לענין זה אין די בחשש כללי וערטילאי לפגיעה בעתידו, אלא יש להוכיח פגיעה ממשית וקונקרטית שעלולה להיגרם לנאשם בגין הרשעתו (ר': ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (2013); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (2013)). המערער עומד בפתח עתידו המקצועי ולא הוכח כי עיסוק כנהג רכב ציבורי הינו הנתיב היחיד העומד בפניו. כך למשל, מתסקיר שירות המבחן עולה כי המערער עסק בעבר בתחום הבניה והביע רצון לחזור לעסוק בתחום זה. יתרה מזו, נוכח חומרת העבירה דנן, אין לאפשר את ביטול הרשעתו. טענתו של המערער, בשלב

הערעור, לפוטנציאל נזק מצומצם, שכן לא חשב שיעשה שימוש בסכין - דינה להידחות לאור הקשר נטילת הסכין כעולה מהעובדות בהן הודה.

לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא סבירים, אולם, ולפנים משורת הדין, נוכח הליך השיקום המוצלח, יעמדו עבודות השירות על תקופה של 30 יום.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המערער יחל בביצוע עבודות השירות ב יום 1/2/17, כאמור בחוות דעת הממונה.

ניתן היום, ג' טבת תשע"ז, 01 ינואר 2017, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד